

Pamatlietas puses

Prasītājs: *BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse*

Atbildētājs: *Gradbeništvo Korana d.o.o.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾, 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesvedības, kurās tiek izskatīti *Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse* [Būvniecības nozares darbinieku atvaļinājumu un atlaišanas pabalstu fonds] (turpmāk tekstā – “BUAK”) prasījumi par iemaksu veikšanu, kas izvirzīti pret darba devējiem sakarā ar darba ņēmēju, kuriem nav pastāvīgas darba vietas Austrijā, norīkošanu darbā vai viņu norīkošanu darbaspēka nodrošināšanas ietvaros uz Austriju, vai pret darba devējiem, kuru juridiskā adrese nav Austrijā, sakarā ar darba ņēmēju nodarbināšanu, kuru pastāvīgā darba vieta ir Austrijā, ir “civillietas un komercietas”, kurās ir jāpiemēro iepriekš minētā regula, lai gan šie BUAK prasījumi attiecas uz iemaksām, proti, uz privāttiesiskām darba attiecībām un to mērķis ir nodrošināt ar privāttiesībām saistītās, no darba attiecībām ar darba devējiem izrietošās, darba ņēmēju tiesības uz atvaļinājumu un atvaļinājuma naudu, tomēr:

- gan darba ņēmēju prasījumu apmērs pret BUAK par atvaļinājuma naudas izmaksu, gan BUAK prasījumu apmērs pret darba devējiem par iemaksu veikšanu netiek noteikts līgumā vai darba koplīgumā, bet gan federālā ministra rīkojumā,
- iemaksas, kas darba devējiem ir jāmaksā BUAK, līdztekus izmaksu segšanai par darba ņēmējiem izmaksājamo atvaļinājuma naudu izmanto arī BUAK administratīvo izdevumu segšanai un
- BUAK saistībā ar tā šādu iemaksu prasījumu izvirzīšanu un izpildi ar likumu ir piešķirtas plašākas pilnvaras nekā privātpersonai, kas izpaužas tādējādi, ka:
 - darba devējiem ir pienākums iesniegt BUAK ziņojumus gan saistībā ar konkrētu gadījumu, gan regulāri katru mēnesi, izmantojot BUAK izveidotās komunikācijas sistēmas, līdzdarboties BUAK īstenotos kontroles pasākumos un atļaut tos veikt, nodrošināt BUAK piekļuvi darba samaksas, darījumu un citiem dokumentiem un sniegt BUAK vajadzīgo informāciju, kura neizpilde tiek sodīta ar naudas sodu, un
 - darba devēja ziņošanas pienākuma neizpildes gadījumā BUAK ir tiesības aprēķināt darba devēja veicamās iemaksas, pamatojoties uz paša veikto izziņu, turklāt šajā gadījumā BUAK ir tiesības saņemt iemaksas BUAK noteiktajā apmērā, neatkarīgi no norīkošanas vai attiecīgi nodarbinātības faktiskajiem apstākļiem?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 4. oktobrī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/H.

(Lieta C-582/17)

(2017/C 424/35)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*

Atbildētājs: *H.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm [...], ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai pirmajai dalībvalstij, kurā ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, ir uzticēts noteikt atbildīgo dalībvalsti, kas nozīmē, ka ārvalstnieks tikai šajā dalībvalstī atbilstoši Dublīnas regulas 27. pantam var tiesiski vērsties pret Dublīnas regulas III nodaļā paredzēta atbildības kritērija, tostarp, 9. panta, nepareizu piemērošanu?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 31. lpp., turpmāk tekstā – “Dublīnas regula”.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 4. oktobrī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/R.

(Lieta C-583/17)

(2017/C 424/36)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Atbildētāja: R.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013⁽¹⁾, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm [...], ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai pirmajai dalībvalstij, kurā ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, ir uzticēts noteikt atbildīgo dalībvalsti, kas nozīmē, ka ārvalstnieks tikai šajā dalībvalstī atbilstoši Dublīnas regulas 27. pantam var tiesiski vērsties pret Dublīnas regulas III nodaļā paredzēta atbildības kritērija, tostarp, 9. panta, nepareizu piemērošanu?
- 2) Atbildot uz 1. jautājumu, cik liela nozīme ir tam, ka pirmajā dalībvalstī, kurā iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, jau ir pieņemts lēmums par šo pieteikumu vai arī ārvalstnieks priekšlaicīgi ir atsaucis savu pieteikumu?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 31. lpp., turpmāk tekstā – “Dublīnas regula”.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 12. oktobrī iesniedza Vestre Landsret (Dānija) – Skatteministeriet/Baby Dan A/S

(Lieta C-592/17)

(2017/C 424/37)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: Skatteministeriet

Atbildētāja: Baby Dan A/S